

LA S.A.T.T.

Un moment de l'entrevista

Ara fa 12 anys que Vicent Albert i Pastor (aleshores l'Alcalde) va presentar tota la documentació a Castelló i València per a preparar el tema de la gestió d'una Societat Agrícola de Transformació de Terres (S.A.T.T.).

Després de tots estos anys pareix que l'assumpte està més configurat i torna a reprendre interès. Per explicar-nos tot açò hem parlat amb Paco Moliner (Paco "Valènciac" per als amics), actual president de la S.A.T.T.

Com va l'obra de transformació?

Puix mira, ja tenim els camins

fets i (cosa que no esperàvem) tots ells quitanats. Els comptadors d'aigua (uns 75) ja estan instal·lats, preparades les entrades a les finques, les sèquies netejades, etc. Només cal omplir el dipòsit (de 4 milions de litres) i proveir l'estat de les canonades per vore si n'hi han fugues.

Quin ha sigut el cost de l'obra?

L'obra ha costat entre 70 i 90 milions de pessetes. Pràcticament tot subvencionat ja que (fa uns vuit anys) cada soci va pagar 15.000 pessetes per jornal, cosa que no és res per al voluntari i perspectives de l'obra en si.

Quan entregarà l'obra la conselleria?

En setembre Conselleria donarà l'obra a la S.A.T.T. i esta l'entren-

garà, després, a la Comunitat de Regants, que està ja consolidant-se.

Vull remarcar que, en finalitzar les obres, hi ha un mes per a possibles reclamacions i un mes després s'entregarán les escriptures de les finques a cadascun dels 220 socis.

Què opines sobre el futur d'esta empresa?

Jo estic convençut que serà un motor econòmic per al poble i que hi haurà molta més participació del que la gent creia.

Cul pensar que tindrem molts avantatges com que el litre d'aigua estarà entre els 15 i els 20 pessetes, per no parlar de la terra que, pràcticament, és verge i això assegurarà que les collites siguin de moltia qualitat comparades amb altres llocs que ja està

molt explotada. Només cal dir que gent de Benicarló ja m'ha preguntat quan estaran disponibles les finques, per a fer hort.

En previsió d'això s'han fet quatre eixides per a una possible ampliació del reg, cosa que, si s'escau, ja demanaria la Comunitat de Regants.

I, no res. Esperem que tota la paciència que s'ha tingut es veja recompensada en un futur i que el poble tire endavant.

Rocher.

Camins ja quitanats.

JUANA BOIRA: Una afició recuperada

Juana amb un quadre del seu avi.

Des de primers de juliol que s'ha obert una exposició de pintura al carrer Portalet, Juana Boira Tena, de 51 anys, ens conta per a TOSSAL GROS el com i per què d'aquesta decisió i els projectes.

"Als 18 anys jo ja pintava, animada per Víctor (part de l'exposició és obra seua), però després ho vaig deixar del tot fins ara que m'he decidit a fer allò que m'agrada: pintar. És a dir, que durant 32 anys no he fet res respecte a la meua afició fins el 6 de Febrer d'enguany que em vaig decidir d'anar a classe (Paqui Fuster de Castelló) per adquirir la

técnica que sempre m'ha faltat".

Quina és el tema preferit dels teus quadres?

-Com pots comprovar n'és

la figura humana. Més que el paisatge i que res. M'agrada molt l'impressionisme, disfruto trencant el realisme. Però mira, ara estic començant i només porto sis mesos de classes.

Per quin motiu una exposició tant prompte?

-Sobretot per ensenyar la meua obra i també per vendre, si pot ser, algun quadre. Pensa que aprendre representa unes despeses (de material y de classes) i volria amortitzar-ho amb la venda de quadres.

Pintes per encàrrec?

-No. Jo, de moment, faig allò

que més m'agrada (la figura humana) i també paisatges (molts d'ells locals) més per anar adquirint tècnica que pensant en la possible venda del producte.

Visita molta gent l'exposició?

-Puix sí. Molta gent jove ha visitat l'exposició, em pregunten moltes coses i hi veig prou interès en el tema. M'he quedat sorpresa de la curiositat que ha despertat en la gent més jove l'apertura de l'exposició.

Què opines sobre els pintors covarxins actauls?

-Sobre Roures opino que és un geni. Pinta sense pensar en l'èxit, sense pensar en la venda, no mira els diners. Les seues obres van més enllà de la pròpia pintura, és un "rebel" de la societat i vull manifestar que al poble no

se li fa "justícia" d'acord amb la seua categoria.

De Santi vull dir que ho fa bé però considero que li fa falta vore més exposicions, tindre més experiències pictòriques, etc. És molt jove i se n'hauria d'eixir del realisme. Ha de ser més ell.

Deixant a part el tema de la pintura i aprofitant l'oportunitat, vull animar a tota la gent que a esta edat (la meua, 51 anys) pensa que ja ho té tot fet que canviï, que facen coses, que no se senten acabades. És una bona edat per a recuperar aquella afició no complida.

Rocher

Diverses obres de Juana.